ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου **1938** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **45**

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1075, 1938

Περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν πολιτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Τροποποιοῦμεν καὶ συμπληροῦμεν τὰς διατάξεις τῶν Νόμων «περὶ προστασίας τοῦ Κοινωνικοῦ καθεστῶτος» δημοσιεύοντες τούτους εἰς ἐνιαῖον κείμενον ἔχον οὕτω:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Παραβάσεις καὶ Ποιναί.

Ἄρθρον 1.

1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τριῶν τοὐλάχιστον μηνῶν καὶ ἐκτοπισμοῦ ἐκ τῶν τόπων τῆς κατοικίας του καὶ τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος ἐπὶ ἓξ μῆνας μέχρι δύο ἐτῶν α) πᾶς ὅστις ἐγγράφως, προφορικῶς ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἐπιδιώκει τὴν διάδοσιν, ἀνάπτυξιν καὶ ἐφαρμογὴν θεωριῶν, ἰδεῶν, ἢ κοινωνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ θρησκευτικῶν συστημάτων τεινόντων εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ κρατοῦντος ἐν τῇ Χώρᾳ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἢ εἰς τὴν ἀπόσπασιν ἢ αὐτονόμησιν μέρους τῆς Ἐπικρατείας, ὡς καὶ ὅστις προσηλυτίζει εἰς τὰς θεωρίας, ἰδέας καὶ συστήματα ταῦτα καθ' οἱονδήποτε τρόπον β) πᾶς ὅστις πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω ἀνατρεπτικῶν σκοπῶν προκαλεῖ τὴν κήρυξιν λὸκ—ἄουτ ἢ ἐξωθεῖ τοὺς ἐργάτας εἰς κήρυξιν ἀπεργίας, κηρυχθέντων δὲ τούτων συμβουλεύει, παροτρύνει ἢ προκαλεῖ τοὺς ἀπεργοὺς ἢ πάντα ἄλλον εἰς ἐκτέλεσιν παρανόμων πράξεων, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένων ποινῶν διὰ τὰς βαρύτερον κολαζομένας τοιαύτας πράξεις, γ) πᾶς ὅστις μετέχει τῶν ἐν ἐδαφίῳ β τοῦ παρόντος πράξεων, δ) πᾶς ὅστις ἐν γνῶσει προσέρχεται εἰς συγκεντρώσεις εἴτε ἐν ὑπαίθρῳ εἴτε ἐν κλειστῷ χώρῳ, καθ' ἃς πρόκειται ν' ἀναπτυχθῶσιν ἢ ὁπωσδήποτε ἐκδηλωθῶσιν αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐδαφίοις, ἰδέαι καὶ συστήματα.

2. Ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις θεωρεῖται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀνωτέρω πράξεων: α) διὰ τοῦ τύπου καὶ προκηρύξεων ἢ ἐντύπων ἐν γένει, β) ἐν δημοσίῳ τόπῳ ἢ ἐν ἐργοστασίοις καὶ τόποις ἐν γένει συγκεντρώσεως ἐργατῶν, γ) ἐφ' ὅσον ἐπιδιώκεται ὁ προσηλυτισμὸς ἀνηλίκων μαθητῶν καὶ ἐργατῶν, δ) ἐφ' ὅσον αὐτουργοὶ καὶ συνεργοὶ εἶναι δημόσιοι ἢ δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ἢ ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται, ἰδίᾳ δὲ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ κληρικοί, ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἢ ἐργατικῶν σωματείων ἢ διευθυνταί, προϊστάμενοι καὶ μέλη συμβουλίων γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἢ πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα στρατόν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ποινὴ δὲν δύναται νὰ κατέλθῃ κάτω τοῦ τρίτου τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένων.

3. Αἱ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ποιναὶ δὲν δύνανται νὰ μειωθῶσι πέραν τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου αὐτῶν προκειμένου περὶ προσώπων ἀναγνωριζομένων ὡς Ἀρχηγῶν ἢ ὁδηγῶν εἰς περιπτώσεις ὁμαδικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἢ ὡς ἀνηκόντων εἰς ὠργανωμένας ὁμάδας, πυρῆνας, ἀκτίνας ἢ οἱωνδήποτε χαρακτηρισμῶν ἑνώσεις ἢ τμήματα ἔχοντα εἰδικὰς ἐντολὰς ἐν τῇ ἐπιδειώξει τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος τῆς Χώρας.

4. Ὁ Ὑφυπουργὸς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἔχει δικαίωμα νὰ ὁρίζῃ τὸν τόπον διαμονῆς τοῦ καταδικασθέντος διαρκούσης τῆς ποινῆς τοῦ ἐκτοπισμοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Κατὰ τῶν δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως καταδικαζομένων ἐπὶ ταῖς ἀνωτέρω παραβάσεσιν ἐπέρχονται αὐτοδικαίως καὶ ἂν μὴ ἀπαγγελθῶσι διὰ τῆς ἀποφάσεως αἱ στερήσεις καὶ ἀνικανότητες αἱ ἀναφερόμεναι ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 23 ἐδαφ. 2—7 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη, διαγράφονται δὲ αὐτοδικαίως καὶ ἐπὶ ἴσον χρόνον ἀπὸ συνεταιρισμῶν ἢ σωματείων, ὧν τυγχάνουσι μέλη, ἀπαγορευομένης ἅμα τῆς ἐκλογῆς ἢ ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς συνεταιρισμοὺς ἢ σωματεῖα κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα.

2. Ἡ καταδίκη τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ὡς καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα στρατόν, τῶν ἐκκλησιαστικῶν, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν, ὡς καὶ τῶν νομικῶν προσώπων, δημοσίου δικαίου ὑπαλλήλων ἐπί τινι τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος Νόμου, συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν, καὶ χωρὶς νὰ ἀπαγγέλληται αὕτη διὰ τῆς ἀποφάσεως, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινή, ἐπερχομένης αὐτοδικαίως καὶ ἰσοβίως τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἀνάκτησιν ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας. Δύναται ὡσαύτως τὸ Δικαστήριον νὰ ἀπαγγείλῃ καὶ στέρησιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἢ ἄλλης ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐπιχορηγήσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἰσοβίως ἢ ἐφ' ὡρισμένον χρόνον.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις, ἐμπορία, κυκλοφορία ἐν γένει βιβλίων ἢ ἄλλων ἐντύπων, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον ὑποπίπτει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται καὶ ἡ κατοχὴ αὐτῶν, ἐφ' ὅσον συνδέεται πρὸς σκοπὸν προπαγανδισμοῦ ἢ διαδόσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 θεωριῶν, ἰδεῶν καὶ συστημάτων.

2. Εἰς τὰς Δημοσίας Βιβλιοθήκας καὶ τὰς τοιαύτας τῶν Νομικῶν προσώπων παραδίδονται ἔντυπα τοιαῦτα πρὸς μελέ-

την πάντοτε ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν τῆς βιβλιοθήκης ὑπ' εὐθύνη τοῦ Διευθυντοῦ τῆς βιβλιοθήκης μόνον εἰς πρόσωπα ἔχοντα ἀνάγκην ὡς ἡ ἀνωτέρω παράγραφος.

3. Ὑφισταμένης ἀμφιβολίας παρὰ τῷ κατόχῳ περὶ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ ἢ μὴ τῆς ἐμπορίας ἐντύπου τινός, ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ Προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Ἀστυν. Δ)τοῦ ἢ Δ)τοῦ Χωροφυλακῆς τῆς περιφερείας ἔνθα τὰ κατεχόμενα ἔντυπα.

4. Οἱ παραβάται τῆς ἐν παραγράφῳ 1 ἀπαγορεύσεως τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν καὶ ἰσοχρόνου ἐκτοπίσεως μακρὰν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας καὶ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως, διαρκούσης δὲ τῆς ἀναστολῆς τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Συντάγματος τὰ κατασχόμενα ἔντυπα καταστρέφονται ἅμα τῇ κατασχέσει διὰ πυρᾶς, συντασσομένης σχετικῆς ἐκθέσεως καταστροφῆς.

5. Ἡ διάταξις τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 1 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δικονομικαὶ διατάξεις. Προσωρινὴ ἀπόλυσις ἐκ τῶν Φυλακῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐν τῇ ἀνακρίσει καὶ ἐκδικάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 προβλεπομένων ἀδικημάτων δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἰδιαζούσης δωσιδικίας κείμεναι διατάξεις, ἐν περιπτώσει δὲ συναιτιότητος στρατιωτικῶν ξηρᾶς, θαλάσσης, ἀέρος καὶ Χωροφυλακῆς μετ' ἰδιωτῶν, οἱ στρατιωτικοὶ ὑπάγονται πάντοτε εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων καὶ ναυτοδικείων, χωριζομένης τῆς δίκης ὡς πρὸς αὐτούς.

2. Ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανόμενα τὰ ἀδικήματα ταῦτα ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ)τος τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 περὶ ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ.

3. Ὁσάκις ἐπὶ τῶν μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ πλημμελημάτων τοῦ παρόντος Νόμου ὁ Εἰσαγγελεὺς ἤθελεν προτιμήσει τὴν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Πλημ)κεῖον, πράττει τοῦτο ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μηνύσεως ἢ αὐτεπαγγέλτου διώξεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 163 § 1 τῆς Δικονομίας προθεσμιῶν συντεμνομένων εἰς τὸ ἥμισυ. Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀπ' εὐθείας κλήσεως δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 163 § 2 τῆς Π. Δ. προσφυγή.

4. Ἐν τῇ ἀνακρίσει καὶ ἐκδικάσει τῶν ἀδικημάτων τοῦ Νόμου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 2 ἕως καὶ 9. 11 ἕως καὶ 13 τοῦ Νόμου 4458 «περὶ ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν ἀδικημάτων λιποταξίας καὶ ζωοκλοπῆς» καὶ τοῦ ὑπ' ὑπ' ἀριθ. 2 παραγρ. 4 τοῦ ψηφίσματος τῆς 16 Δεκεμβρίου περὶ ἐκδικάσεως ἀδικημάτων ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου.

5. Οἱ κατηγορούμενοι τῶν ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ἀδικημάτων δύνανται νὰ προφυλακισθῶσι, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσεως. Ἡ ἔφεσις κατὰ τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

6. Ἀναστολὴ ἢ μετατροπὴ τῆς ποινῆς ἀπαγορεύεται. Ὁ ἐκτοπισμὸς ἐνεργεῖται μετὰ τὴν ἔκτισιν πάσης ποινῆς στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως, διὰ δὲ τοὺς καταδικασθέντας ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ προσωρινὴ ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσις ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀνακλήσεως εἶναι δυνατὸν νὰ χορηγηθῇ κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης καὶ Ὑφυπουργοῦ Δημ. Ἀσφαλείας, εἰς πάντας τοὺς καταδικασθέντας ἐπὶ παραβάσει τοῦ Νόμου «περὶ ἀσφαλείας τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος κλπ.» συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 811 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως μετὰ προηγουμένην προσηκόντως ἠτιλογημένην γνωμοδότησιν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐξέτισαν τὸ 1)3 τῆς ἐπιβληθείσης εἰς αὐτοὺς ποινῆς ἄνευ τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται αἱ ἑξῆς προϋποθέσεις : α') αἴτησις τοῦ καταδίκου, β) δήλωσις ἐγγράφως ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Φυλακῶν ἂν εἶναι ἀγράμματος, ὅτι μετεμελήθη καὶ ὅτι εἰς οὐδεμίαν θέλει προβῇ ἐνέργειαν ἀντιτιθεμένην εἰς τὸν παρόντα Νόμον, γ) ἔκθεσις τοῦ Δ)τοῦ τῶν Φυλακῶν περὶ τῆς διαγωγῆς του κατὰ τὸν χρόνον τῆς φυλακίσεώς του καὶ ἂν ἐντὸς τῶν φυλακῶν ἤσκει κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν ἢ ἔδειξεν δείγματα μεταμελείας, δ) ἔκθεσις τοῦ Ὑφυπουργείου Δημ. Ἀσφαλείας περὶ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν κομμουνιστικῆς δράσεως αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ σκοπίμου τῆς ἀπολύσεως.

2. Εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτραπῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἡ χορήγησις τῆς ὑπὸ ὅρον ἀπολύσεως, ἀναστέλλεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἡ παρεπομένη ποινὴ τοῦ ἐκτοπισμοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος κατασχόμενα παντὸς εἴδους πειστήρια ὡς καὶ τὰ δι' ἐράνων κατὰ παράβασιν τοῦ σχετικοῦ Νόμου συλλεγόμενα περιουσιακὰ ἀντικείμενα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 σκοπῶν δημεύονται καὶ ἐκποιοῦνται μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μερίμνῃ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 898 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τὸ δ' ἐκπλειστηρίασμα κατατίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς εἰς ἴδιον λογαριασμὸν τοῦ Ὑφυπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας. Εἰς τὴν αὐτὴν Τράπεζαν κατατίθενται καὶ τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω κατασχόμενα χρήματα προερχόμενα ἐκ παρομοίων ἐράνων. Τὰ ποσὰ ταῦτα ἀποκτῶνται ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημοσίας Ἀσφαλείας διατίθενται δὲ εἰς τὸν κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ Ἐθνικὸν ἀγῶνα, κατὰ τὰ ὁριζόμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος.

2. Τὰ ἀντικείμενα ἅτινα κατεσχέθησαν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὡς σχετιζόμενα πρὸς τὴν διάδοσιν ἰδεῶν, θεωριῶν ἢ συστημάτων τεινόντων εἰς ἀνατροπὴν τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἢ τὸν προσηλυτισμὸν εἰς τοιαύτας ἰδέας, θεωρίας ἢ συστήματα, δημεύονται, ἀποδειχθείσης τῆς ἰδιότητός των ταύτης. Ἡ δήμευσις διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, τῇ προτάσει τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἐπιτρέπεται ἔφεσις εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ πάντα ἔχοντα συμφέρον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν δὲν συντρέχῃ κατὰ τ' ἀνωτέρω περίπτωσις δημεύσεως, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατεσχημένων εἰς τὸν ἰδιοκτήμονα. Τὰ δημευθέντα ἐκποιοῦνται καὶ τὸ τίμημα διατίθεται συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου διατασσόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐπιτροπαὶ Ἀσφαλείας. Ἐκτοπίσεις.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ πάντα καθιστάμενον διὰ τῆς κομμουνιστικῆς αὐτοῦ δράσεως ἐπικίνδυνον εἰς τὴν Δημ. Ἀσφάλειαν ἢ διὰ πάντα ὕποπτον παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν δι' οὓς ἰσχύουσιν ἰδιαίτεραι διατάξεις, ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς λεπτομερὴς πρότασις ἐκτοπισμοῦ του εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 19)21 Ἀπριλίου 1924 ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν Δημοσίας Ἀσφαλείας, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Νομάρχου ἢ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ὡς Προέδρου, τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Διοικητοῦ Χω-

ροφυλακῆς, διὰ δὲ τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Πάτρας καὶ Κέρκυραν τοῦ Ἀστυν. Διευθυντοῦ ἢ τοῦ Δ)τοῦ Εἰδικῆς Ἀσφαλείας προκειμένου περὶ προτάσεων ὑποβληθεισῶν ὑπὸ τούτων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, ὡς μελῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας ἔχει ἁρμοδιότητα ἐφ' ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, προκειμένου περὶ προσώπων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ δρώντων συνωμοτικῶς εἰς ὅλην τὴν Χώραν.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν περὶ ἐκτοπισμοῦ, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἔτους ἀνανεούμενος ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, ὁρίζουσα καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ δύναται δὲ νὰ καλῇ κατὰ τὰς συνεδριάσεις της ἀστυνομικὰ ὄργανα πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν λίαν ἐμπιστευτικῆς φύσεως.

Ἐπίσης δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ δι' ἄτομα ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνα εἰς τὴν Δημ. Ἀσφάλειαν, νὰ ὁρίζῃ τόπους ἢ περιοχὰς ὅπου δὲν δύνανται νὰ διαμένουσιν ταῦτα, ἢ τοιούτους ὁπόθεν δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσιν. Παράβασις τῆς ἀποφάσεως ταύτης συνεπάγεται ποινὴν φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δημ. Ἀσφαλείας ὁρίζει ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεώς του τοὺς τόπους, ὅπου δέον νὰ ἐκτοπίζωνται οἱ κομμουνισταὶ ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν Δημ. Ἀσφαλείας.

2. Οἱ ἐκτοπιζόμενοι δι' ἀποφάσεως τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν Δημ. Ἀσφαλείας δύνανται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημ. Ἀσφαλείας, νὰ συγκεντροῦνται εἰς χῶρον κεχωρισμένον ὀργανούμενοι εἰς πειθαρχημένην διαβίωσιν «Στρατόπεδα Συγκεντρώσεως» καὶ ὑποχρεούμενοι εἰς ἐργασίαν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Δ)τος καθοριστησόμενα. Οἱ οὕτω ἐργαζόμενοι εἰς δημόσια ἔργα θὰ λαμβάνουν τὸ χορηγούμενον αὐτοῖς ἐπίδομα εἰς διπλοῦν.

3. Οἱ ὁπωσδήποτε ἐκτοπιζόμενοι κατὰ τὸν παρόντα Νόμον τελοῦν ὑπὸ ἀστυν. ἐπίβλεψιν ὀφείλοντες νὰ παρουσιάζωνται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς ἐκτοπίσεώς των, ἀπομακρυνόμενοι δὲ ἄνευ ἀδείας τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον 6 μηνῶν. Ἡ μήνυσις κατὰ τούτων ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς Ἀστυν. Ἀρχῆς τοῦ τόπου ἐκτίσεως τοῦ ἐκτοπισμοῦ των εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν ἐντὸς 3ημέρου ἀπὸ τῆς ἀπουσίας, εἰσάγεται δὲ εἰς δίκην δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ ἄνευ προανακρίσεως κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ Πλημ)κείου, κοινοποιουμένου τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος κατὰ τὸ ἄρθρον 145 τῆς Π. Δ. Ὡς τόπος διαμονῆς τῶν ἐν ἐκτοπισμῷ τελούντων θεωρεῖται ὁ τόπος ὅπου τὸ τελευταῖον ἐξέτισον τὸν ἐκτοπισμόν των.

4. Οἱ ἐν ἐκτοπισμῷ τελοῦντες κλητευόμενοι ὡς κατηγορούμενοι μετάγονται συνοδείᾳ εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον καὶ ἐφ' ὅσον καταδικασθῶσι παραδίδονται εἰς τὰς φυλακάς, ἀναστελλομένου τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἐκτοπισμοῦ μέχρι λήξεως τῆς φυλακίσεως.

Ἐὰν οἱ ἐν ἐκτοπισμῷ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 7 τελοῦντες, καταδικασθῶσιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς ἐκτοπισμὸν διὰ παράβασιν τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ ὑποψίᾳ τελέσεως τῆς ὁποίας εἶχε διαταχθῇ ὁ ἐκτοπισμός των, ὁ μέχρι τῆς καταδίκης διανυθεὶς χρόνος ἐκτοπισμοῦ συνυπολογίζεται εἰς τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπιβληθείσης ποινῆς τοῦ ἐκτοπισμοῦ. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, οἱ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἢ τῶν Ἐπιτροπῶν Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐπιβαλλόμενοι ἐκτοπισμοὶ ἐκτίονται ἀθροιστικῶς.

5. Οἱ ἐν ἐκτοπισμῷ τελοῦντες δὲν καλοῦνται ὡς μάρτυρες εἰς δικαστήριον μακρὰν τοῦ τόπου τοῦ ἐκτοπισμοῦ των, ἀλλὰ ἀναγινώσκεται μόνον ἡ μαρτυρική των κατάθεσις, ἥτις δέον ἐγκαίρως νὰ λαμβάνηται ἐνόρκως ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀνακριτικῶν ἀρχῶν μεριμνῇ τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ Ὑφυπουργὸς Δημ. Ἀσφαλείας, προκειμένου μόνον περὶ ἀποφάσεων Ἐπιτροπῶν Ἀσφαλείας, δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ ἐκτοπισθέντος νὰ μεταβάλῃ ἀπόφασίν τινα νὰ διακόψῃ ἀρξάμενον ἐκτοπισμόν, νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἔναρξιν ἢ τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ ἐπ' ἀόριστον, ἢ νὰ μετριάσῃ τὴν διάρκειάν του καὶ τέλος ν' ἀλλάξῃ τὸν τόπον τοῦ ἐκτοπισμοῦ.

2. Προκειμένου περὶ ἐκτοπισμοῦ διαταχθέντος διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκδοθείσης πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τόπου δύναται νὰ γίνῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου προκαλουμένης ὑπὸ τῆς Ἀστυν. Ἀρχῆς ἢ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημ. Ἀσφαλείας.

3. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 7 ἐδάφιον α' τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 130)1936 «περὶ ἁρμοδιότητος Νομαρχῶν».

4. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων ἐκτοπισμοῦ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 376/1936 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας ὀχυρῶν θέσεων», ἐπιτροπῶν Στρατιωτικῆς Ἀσφαλείας τὸ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ δικαίωμα τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀσκεῖται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Στρατιωτ. καὶ Δημ. Ἀσφαλείας ἢ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ναυτικῶν καὶ Δημ. Ἀσφαλείας, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐκτοπισμοῦ ἐπιβληθέντος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ναυτικῆς Ἀσφαλείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἀναγνώρισις καὶ διάλυσις Σωματείων.

Κοινωνικὰ φρονήματα διωριζομένων Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Διαρκούσης τῆς ἀναστολῆς τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Συν)τος δὲν δύναται νὰ γίνῃ δικαστικὴ ἀναγνώρισις σωματείου ἢ ἄλλης ἑνώσεως οἱασδήποτε μορφῆς ἂν δὲν ὑπάρχῃ σχετικὴ ἔκθεσις τῆς ἁρμοδίας Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ τῶν κατὰ τόπους ἐποπτῶν ἐργασίας προκειμένου περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐργασίας.

2. Ἑνώσεις αἵτινες ἐξέφυγον τοῦ προορισμοῦ των διαλύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς δικαστικῆς τούτων ἀναγνωρίσεως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ δικαστηρίου προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὑποβαλλομένης διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως, αἵτινες ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν προσαγωγὴν τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Τὸ δικαστήριον κρίνει κατ' ἐλευθέραν κρίσιν ἐκ τῶν προσκομιζομένων στοιχείων, δυνάμενον νὰ διατάξῃ καὶ συμπλήρωσιν αὐτῶν διὰ παρεμπιπτούσης ἀποφάσεως, ἐν ᾗ ὁρίζεται καὶ ἡ νέα δικάσιμος, μὴ ἀπαιτουμένης ἄλλης κλητεύσεως. Ἡ αἴτησις τοῦ Εἰσαγγελέως κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν ἐκπροσωποῦντα τὸ σωματεῖον 5 ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δικασίμου, ἀναφερομένης ἐν τῷ κοινοποιουμένῳ ἐγγράφῳ, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἐκπρόσωπος τοῦ σωματείου δὲν ἐμφανίζεται ἐν τῷ σωματείῳ, ἡ κλῆσις ἐπικολλᾶται εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ κτιρίου, ἔνθα τὰ γραφεῖα τοῦ σωματείου τούτου ἢ τῆς κατοικίας τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Ἡ αἴτησις συζητεῖται εἰς τὴν παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ὁριζομένην δικάσιμον, ἄνευ ἐγγραφῆς εἰς τὸ πινάκιον, ἡ δὲ ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. Τὸ δικαστήριον διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του ἀποφασίζει καὶ παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ καταστατικοῦ τοῦ διαλυομένου σωματείου καὶ τὴν διάθεσιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς ἓν τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων. Κατὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἢ ἀναίρεσις, αὕτη δὲ ἐκτελεῖται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Εἰσαγγελέως ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Οἱ πρόεδροι τῶν σωματείων ἢ ἑνώσεων πάσης μορφῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀνακοινώσωσιν τὴν διεύθυνσιν ὅπου εὑρίσκονται τὰ γραφεῖα των, εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα ὑπο-

βάλλοντες καὶ ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ ὡς καὶ πλήρη κατάλογον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἡ παράβασις τῆς παραγράφου ταύτης ἐπισύρει ποινὴν προστίμου κατὰ τοῦ προέδρου τοῦ σωματείου ἢ ἑνώσεως.

Ἄρθρον 11.

1. Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς εἰς διαγωνισμὸν οὐδὲ διορίζεται ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης τοῦ Δημοσίου, Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ λαμβάνει ὑποτροφίαν τοῦ Κράτους ἐὰν δὲν προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑφυπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας περὶ τῶν κοινωνικῶν αὐτοῦ φρονημάτων.

2. Τὸ ὡς ἄνω πιστοποιητικὸν ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὸ διοριζόμενον προσωπικὸν εἰς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας ὧν τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ τὰ ἀποθεματικὰ πάσης φύσεως ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν 20 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἢ τῶν ἑταιρειῶν τῶν συμβεβλημένων μετὰ τοῦ Κράτους καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι ἐνδιαφέρουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν Ἀσφάλειαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Χώρας. Τὸ ὡς ἄνω ποσὸν δύναται νὰ αὐξηθῇ ἢ μειωθῇ διὰ Β. Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημοσίας Ἀσφαλείας.

Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης συνεπάγεται διὰ τὸν διορίσαντα φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 100.000 δραχμῶν.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως ἐκ τῶν ὁμαδικῶς ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ἀποστελλομένων πρὸς δημοσίευσιν διορισμῶν καταχωροῦνται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κεχωρισμένως ἐκεῖνοι διὰ τοὺς ὁποίους ὑπάρχει τὸ ὑπὸ τῆς 1ης παραγράφου ἀπαιτούμενον πιστοποιητικόν.

Διὰ Β. Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἀσφαλείας δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ὡς ἄνω διάταξις καὶ ἐπὶ ἄλλων σχετικῶν ἐπιχειρήσεων.

4. Ὁ ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐκτοπισμὸς ὑπαλλήλου τινὸς ἢ ὑπηρέτου τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Νομικῶν προσώπων Δημ. Δικαίου συνεπάγεται αὐτοδικαίως καὶ παραπομπὴν τούτου εἰς τὸ εἰκεῖον ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, δυνάμενον νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν μέχρις ἑξαμήνου ἀπολύσεως ἢ ὁριστικῆς τοιαύτης μετὰ στερήσεως παντὸς δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἢ ἄλλην, ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου παροχὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐκτοπισμοῦ καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεως ἀναστέλλεται καὶ ἡ χορήγησις μισθοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀναγραφὴ πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν δαπανῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἡ πίστωσις αὕτη τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Δημ. Ἀσφαλείας διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐκδιδομένων, βάσει ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐν αἷς καθορίζονται ὁ σκοπὸς καὶ τὸ πληρωτέον ποσόν, διατίθεται δὲ παρ' αὐτοῦ συμφώνως τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἄνευ ἑτέρας δικαιολογήσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ νόμου 117 τοῦ 1936 εἶναι ὅτι καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 4229, αἵτινες ἀνάγονται εἰς θέματα ρυθμιζόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου 117, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἡ διάταξις τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 9, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 5595 κυρωθέντος Νομ. Διατάγματος τῆς 12)16 Ἰουλίου 1932.

Ἄρθρον 14.

1. Καταργοῦνται οἱ Ἀναγκ. Νόμοι 21)1936, τὰ ἄρθρα 1—11 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 117)1936, οἱ ἀναγκ. νόμοι 227)1936 καὶ 624)4)10)1937 ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ε. Κ. δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Φεβρουαρίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Ι. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Ιπ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Π. ΚΡΗΤΙΚΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1938.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.